

Βασιλική Μπούρα
ΑΥΤΟ ΞΕΡΕΙ

Αθήνα, Ιούνιος 2024

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Βασιλική Μπούρα γεννήθηκε τον Απρίλιο του 1991 στην Αθήνα την οποία αγαπάει αλλά έχει αρχίσει να την κουράζει. Σπούδασε στη σχολή Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του Πολυτεχνείου της Αθήνας και εργάζεται ως μηχανικός. Ξεκίνησε τη συγγραφή από μικρή ηλικία γράφοντας σύντομα διηγήματα τα οποία ανάγκαζε όλους της τους κοντινούς ανθρώπους να διαβάζουν επανηλειμμένα ακόμη και αν άλλαζε μία λέξη. Έχει ολοκληρώσει το πρώτο έτος φοίτησης στη Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του θεάτρου Πορεία που δημιουργήθηκε από τους Θανάση Τριαρίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

Τηλέφωνο: 6978471398

Email: vasso.br@gmail.com

Το έργο αυτό γράφτηκε στο πλαίσιο του πρώτου κύκλου σπουδών της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2023 – Ιούνιος 2024) με εισηγητές τον Θανάση Τριαρίδη και την Κατερίνα Λουκίδου.

Το θεατρικό έργο ΑΥΤΟ ΞΕΡΕΙ της Βασιλικής Μπούρα διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](#)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

Περίληψη

Έτος 2067 και πλέον ο θηλασμός είναι αποκλειστικό προνόμιο των μη δυαδικών ατόμων καθώς κλινικές μελέτες απέδειξαν ότι η προσκόληση σε ένα φύλο δημιουργεί στο βρέφος σχέση εξάρτησης και πολλαπλά ψυχιατρικά προβλήματα μεγαλώνοντας. Το Τζι, που αναλαμβάνει θηλασμούς επί πληρωμή, κλείνει την τελευταία συμφωνία της καριέρας του με τους γονείς Κάππα και Χι σε ένα συνέδριο εξωθηλαστών. Εκεί γνωρίζει επίσης την Άννα η οποία έχει έρθει να διαμαρτυρηθεί ενάντια στο καθεστώς εξωθηλασμού καθώς η ίδια έχει θηλάσει τη μάνα της και επιμένει πώς όλα τα παιδιά θα έπρεπε να κάνουν το ίδιο. Παρά τις θεμελιώδεις διαφορές τους, το Τζι και η Άννα δημιουργούν μία φίλια που όμως προσπαθούν να κρατήσουν κρυφή. Σύντομα κάποιος καταγγέλει την Άννα η οποία φυλακίζεται ως άτομο με επικίνδυνες σκέψεις για την ανθρωπότητα. Το Τζι την επισκέπτεται συχνά στη φυλακή και προσπαθεί να την ενθαρρύνει. Σε μία από αυτές τις επισκέψεις και κατόπιν ενός τσακωμού, η Άννα ζητάει από το Τζι να μη την ξαναεπισκεφτεί. Έπειτα από λίγο καιρό το Τζι μαθαίνει τη μοίρα της Άννας και ποιος ευθύνεται γι αυτό και φροντίζει να εκδικηθεί.

Πρόσωπα

Τζι (το)

Άννα (η)

Κάππα, μέλος του όντος K/X (ο)

Χι, μέλος του όντος K/X (η)

Μωρό

Σκηνή 1 (Συνεδριακός Χώρος - Εντός)

Βρισκόμαστε σε ένα δωμάτιο που φαίνεται ότι ανήκει σε επαγγελματικό χώρο. Το δωμάτιο έχει ένα γραφείο, μία δερμάτινη καρέκλα πίσω από το γραφείο και άλλες 2 με ψηλή πλάτη μπροστά, ελάχιστα διακοσμητικά και έντονα λευκό φωτισμό. Το Τζι βρίσκεται πίσω από το γραφείο και το ζευγάρι μπροστά, καθισμένοι στις αντίστοιχες καρέκλες.

T: Καλησπέρα. Σας ευχαριστώ για την αναμονή, είμαι το Τζι. Ονομάζεστε;

(απλώνει το χέρι προς το ζευγάρι, το σφίγγουν και οι 2)

K: Είμαι ο Κάπα και η σύζυγός μου, Χι. Χαιρόμαστε πολύ για τη γνωριμία. Έχουμε ακούσει πολλά για το έργο σας και επιτέλους ήρθε και η δική μας ώρα *(δείχνει προς την Χι)*

X: Είμαι 7 μηνών έγκυος. Κοριτσάκι!

K: Είμαστε πανέτοιμοι και πολύ ενθουσιασμένοι. Αγοράσαμε όλα τα πράγματα προτού καν μάθουμε το φύλο.

T: Αυτό είναι θαυμάσιο, δείχνει πως το παιδί που θα έρθει στον κόσμο θα είναι μια ελεύθερη, ανεξάρτητη ψυχή. Χαιρόμαστε να γνωρίζουμε άνθρωπα σύγχρονα και έτοιμα.

K: Η χαρά και η τιμή είναι όλη δική μας.

X: Πιστεύουμε πως το κοριτσάκι μας θα πάρει γερές βάσεις πλάι σας.

K: Έχουμε μελετήσει όλες τις περιπτώσεις που έχετε αναλάβει. Είναι συγκλονιστικό αυτό που κάνετε.

X: Μιλήσαμε προσωπικά σε όλους τους γονείς. Πραγματικά, είναι όλοι κατενθουσιασμένοι.

T: Με κολακεύετε πολύ. Λοιπόν, φαίνεστε αρκετά ενήμεροι για την υπηρεσία μας. Υπάρχει κάτι που θα θέλατε να ρωτήσετε; Ίσως κάποιος απορία για τη διαδικασία, κάποιος δισταγμός, κάποιος φόβος;

(το Ον δείχνει ξαφνιασμένο, κουνάει τα χέρια σαν να λένε όχι)

X: Σας παρακαλώ, δεν θα σας προσβάλαμε ποτέ έτσι.

K: Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι εσείς είστε το κατάλληλο άτομο για εμάς.

X: Ξέρετε.. είστε ένας από τους λόγους που φέρνουμε αυτό το μωρό στον κόσμο τώρα. Τώρα που ξέρουμε ότι μπορούμε να του προσφέρουμε τα πάντα.

Κ: Τώρα που μπορούμε να έχουμε εσάς. Είμαστε έτοιμοι να υπογράψουμε ετήσια συμφωνία, φυσικά και με δυνατότητα επέκτασης, προκαταβολές, ο,τι επιθυμείτε – τα λεφτά δεν είναι πρόβλημα.

Τ: Με τιμάτε πολύ αλλά πρέπει να σας πω πως –

Χ: Ξεχάσαμε να αναφέρουμε –

Κ: Α μα φυσικά, από εκεί ίσως έπρεπε να ξεκινήσουμε.

Χ: - είμαστε προσωπικοί φίλοι της πρωθυπουργικής οικογένειας.

Κ: Απευθείας δική τους σύσταση.

Τ: Ναι, έλαβα την επιστολή. Ξέρετε, θα χαρώ πολύ να συνεργαστούμε εάν τελικώς υπογράψουμε μαζί, αλλά –

Χ: Φυσικά, ένας μικρός δισταγμός είναι λογικός, κομμάτι της φήμης σας. Δεν θα μπορούσατε εξάλλου να δέχεστε έτσι εύκολα τον καθένα.

Τ: Ακριβώς.

Χ: Απλώς εμείς είμαστε αυτό που θέλετε.

Κ: Είμαστε αυτό που και εσείς χρειάζεστε.

Τ: Και τι είναι αυτό που χρειάζομαι;

Χ: Ο κόσμος έχει γίνει τόσο δύσκολος πια.

Κ: Γεμίσαμε με κακοπροαίρετους και κακόβουλους, έτοιμους να κατασπαράξουν όσους δεν είναι τέλειους. Δεν αναφερόμαστε βέβαια σε εσάς.

Χ: Υπάρχει μόνο εκείνο το παιδί που οι γονείς του σταμάτησαν απότομα τη συνεργασία. Ήταν φυσικά η εξαίρεση, αλλά ξέρετε, κάποιοι ψάχνουν.

Κ: Αν θες να βρεις πρόβλημα, θα βρεις ή θα το δημιουργήσεις.

Χ: Έτσι ήταν πάντα ο κόσμος. Γι αυτό εμείς ας φροντίσουμε για την ποιότητα των νέων ανθρώπων. Των παιδιών μας.

Κ: Θα φροντίσουμε η φήμη σας να επανέλθει απολύτως ακηλίδωτη. Έχουμε τα μέσα.

Χ: Και εσείς θα έχετε ο,τι ζητήσετε, αρκεί το κοριτσάκι μας να λάβει την καλύτερη δυνατή φροντίδα. Αρκεί να έρθει η μέρα που θα την δούμε σημαντική, μία διευθύντρια φυλακών ή ακόμη (δείχνει συγκίνηση) και πρωθυπουργό.

Τ: Επιτρέψτε μου να σας διακόψω. Πρέπει να σας πω ότι η διαθεσιμότητά μου είναι για μόλις ένα βρέφος μακριά από την επιτρεπτή δεκάδα και οι υποψήφιοι πολλοί.

K: Άρα θα μπορούσαμε να πούμε πως ήρθαμε την κατάλληλη στιγμή.

T: Στο στάδιο αυτό των συνεντεύξεων δεν μπορώ να σας δώσω σίγουρη απάντηση καθώς όλοι οι υποψήφιοι γονείς έχουν δικαίωμα στη δια ζώσης γνωριμία. Μόλις ολοκληρωθούν οι συναντήσεις, κάνω την πρότασή μου στο ζεύγος της επιλογής μου και αναμένω την απάντησή τους. Ξέρετε, υπάρχει μέχρι και το ενδεχόμενο να αποσύρουν την αίτησή τους κατόπιν της δια ζώσης γνωριμίας.

X: Σας έχει συμβεί ποτέ αυτό;

T: Όχι.

(γυρίζει ενθουσιασμένη προς τον σύζυγό της)

X: Σου το είπα, δεν υπάρχει καλύτερο.

K: Ακούστε, μία συνεργασία μαζί μας είναι ο,τι καλύτερο θα μπορούσε να σας τύχει. Εκτός των άλλων, οι δικές μας ανάγκες είναι συγκεκριμένες και καθορισμένες μιας και διαβιούμε ως ον κοινής ταυτότητας. Είστε ενήμερο για περιπτώσεις όπως η δική μας;

T: Ναι, αν και είστε το πρώτο τέτοιο ζευγάρι που γνωρίζω. Είναι μάλλον μια γραφειοκρατική συνθήκη παρά κάτι που επηρεάζει την καθημερινότητά σας, σωστά;

(Οι Κάπα και Χι κοιτούνται και αφήνουν έναν μικρό αναστεναγμό)

X: Είμαστε πλέον συνηθισμένοι στην ημιμάθεια σχετικά με την κατάστασή μας, δεν σας κατηγορούμε.

K: Ο ορισμός λέει πως βάσει της κοινής μας ταυτότητας η κάθε μας απόφαση λαμβάνεται και υλοποιείται από κοινού, με ενεργή συμμετοχή και των δύο. Είμαστε ένα. Θα θέλατε ένα παράδειγμα;

T: Ίσως να βοηθούσε.

K: Για τους σκοπούς του παραδείγματος, θα μπορούσα να μάθω την σεξουαλική σας προτίμηση;

T: Ας υποθέσουμε ότι έλκομαι από άντρες.

K: Ωραία, έστω λοιπόν ότι εσείς αναπτύσσετε έλξη προς τα εμένα και την εκδηλώνετε. Εγώ ανταποκρίνομαι θετικά και συνάπτουμε μια σεξουαλική σχέση. Τώρα, με τα μονογαμικά πρότυπα αυτό θα θεωρούταν απιστία. Στη δική μας περίπτωση-η Χι θα συμμετάσχει απευθείας σε αυτήν, βιώνοντας την ίδια έλξη που βιώνω και εγώ και έτσι η σχέση μας γίνεται και δική σας, και αυτό που θα μπορούσε να χωρίσει, μας ενώνει.

X: Είναι αποδεδειγμένα το πιο υγιές είδος σχέσης που μπορεί να υπάρξει. Εκτός των άλλων, θα είμαστε πάντα ένα για το παιδί μας και για ο,τι το αφορά. Θα είμαστε ένα, για σας.

T: Ομολογώ πως πρόκειται για μία πολύ ενδιαφέρουσα θεωρία.

K: Κάθε άλλο, πρόκειται περί της ιδανικότερης πράξης. Οι σύγχρονοι άνθρωποι αγιαλιάζουμε τις αλλαγές. Πάρτε για παράδειγμα εσάς: έχουμε αποδεχθεί χωρίς δεύτερη σκέψη την ανωτερότητά σας, ως άτομο μη δυαδικό φύλο, στο θηλασμό.

X: Και μιας και ως γονιός θέλω για το παιδί μου το ανώτερο, χαιρόμαι πολύ που το παιδί μου θα θηλαστεί από εσάς.

T: Σας εξήγησα, είναι αδύνατο να συμφωνήσω σε κάτι τέτοιο προτού ολοκληρωθούν οι συνεντεύξεις.

(ο Κάπα και η Χι κοιτιούνται με νευρικήτητα και στεναχώρια)

X: Νιώθω πώς απορρίπτετε το παιδί μου και αυτό με κάνει σχεδόν να μη θέλω να το φέρω στον κόσμο. Σας παρακαλώ, δεχτείτε την πρότασή μας και θα φροντίσουμε να μη το μετανιώσετε.

T: Για ποια πρόταση μιλάτε;

K: Θεωρώ πώς υπήρξα αρκετά σαφής. Και οι 2 μας είμαστε πρόθυμοι να δώσουμε τον εαυτό μας γι' αυτή τη συνεργασία.

T: Δεν χρειάζεται να δώσετε κάτι παραπάνω εκτός της χρέωσης της υπηρεσίας μας, εφόσον φυσικά επιλεγείτε. Ευχαριστώ για το χρόνο σας, θα ενημερωθείτε σύντομα για την απόφασή μου.

X: Εξίσου σύντομα θα ενημερώσουμε τους πρωθυπουργικούς μας φίλους για τον δισταγμό σας. Θα σοκαριστούν, είχαν βλέπετε την εντύπωση πώς θα μας δεχτείτε δίχως δεύτερη σκέψη. Ο άνθρωπος που μας διοικεί πιστεύει ολόψυχα πως η κόρη μας θα φτάσει ψηλά.

K: Όλα αυτά φυσικά δεν χρειάζονται, φτάνει να δεχτείτε.

X: Ελάτε, δεχτείτε.

(το Τζι αναστενάζει ελαφρώς και κοιτάει τριγύρω για να διαπιστώσει πως δεν τους ακούει κάποιος άλλος)

T: Να ξέρετε πώς η πληρωμή πραγματοποιείται προκαταβολικά και για την πίεση που μου ασκήσατε, ακυρώνω τη δυνατότητα επιστροφής χρημάτων και την υποβολή παραπόνων. Συμφωνείτε;

K: Με ο,τι ζητήσετε.

X: Απολύτως.

T: Η γραμματεία θα επικοινωνήσει σύντομα μαζί σας για τις λεπτομέρειες. Με το καλό ο γόνος.

K/X (του σφίγγουν το χέρι ταυτόχρονα): Εις το επανιδείν.

T: Επόμενος παρακαλώ.

Σκηνή 2 (Συνεδριακός Χώρος - Εκτός)

Το Τζι είναι ακουμπισμένο στην πίσω πόρτα του συνεδριακού χώρου και καπνίζει χαζεύοντας στο κινητό του. Στη σκηνή μπαίνει ξαφνικά η Άννα, τρέχοντας σαν κάποιος να την κυνηγάει. Από τη φόρα πέφτει επάνω στο Τζι και σχεδόν το ρίχνει κάτω.

T: Προσοχή, προσοχή, παραλίγο να πέσω κάτω. Γιατί τρέχεις;

A: Και εσύ θα έτρεχες αν ήσουν εγώ. Γρήγορα, δώσε μου το πάσο σου, πρέπει να κρυφτώ απ' αυτούς.

T: Ποιος σε κυνηγάει;

A: Μικρή σημασία έχει, δεν πρέπει να με πιάσουν. Έλα, δώσε μου το πάσο σου.

T: Έκανες κάτι κακό;

A: Δείχνω να έχω χρόνο να συζητήσω;

T: Δεν μπορώ να σε βοηθήσω εάν δεν ξέρω τον λόγο. Έκανες κάτι παράνομο;

A: Αυτό έχει ακόμη μικρότερη σημασία. Έλα λοιπόν, δώσε μου το πάσο σου. Υπόσχομαι να στο επιστρέψω.

T: Δεν ξέρω καν το όνομά σου.

A: Και ένα τσιγάρο σε παρακαλώ. Έχω χρόνια να δω βιομηχανικά, πίστευα δεν τα πουλάνε πια.

T: Σωστά. Ορίστε, πάρτε όλο το πακέτο, έχω κι άλλα.

(η Άννα βάζει το πακέτο στην τσέπη της και τείνει το χέρι προς το Τζι)

A: Και το πάσο.

T: Δεν το χρειάζεσαι. Θα σου ανοίξω την πόρτα και θα ξεχάσω πώς είδα ποτέ την ... *(παύση)*.

A: Αυτή που βοήθησες να μη συλληφθεί. Και εγώ θα λέω πώς δεν γνωρίζω το ... *(παύση)*

T: Με λένε Τζι. Εύχομαι να μην συλληφθεις, εκτός αν θες.

(πηγαίνει προς την πόρτα και βγάζει το πάσο του)

A: Δεν θα είναι η πρώτη φορά που φτάνω κοντά σε κάθε περίπτωση. Να σου πω, εδώ είναι ιδιωτικός χώρος ε;

T: Ναι, το εξωκαπνιστήριο. Πώς κατάφερες και ήρθες;

A: Κάθε κατάσταση και μέρος έχει τα παραθυράκια του.

T: Δηλαδή;

A: Τίποτα περίπλοκο. Κάποιος έμπαινε και πρόλαβα να βγω από την πλαϊνή πόρτα.

T: Ήσουν τυχερή λοιπόν *(βρίσκεται πλέον δίπλα στην πόρτα και την ανοίγει)* Είς το επανιδείν.

A: Τώρα που το ξανασικέφτομαι είμαστε ήδη αριετά λεπτά εδώ και δεν έχει έρθει κανείς. Ίσως να κάνω το τσιγάρο μου και αν εμφανιστεί κάποιος θα τρέξω.

T: Καλό σχέδιο. *(Αφήνει την πόρτα να κλείσει)* Έχεις αναπτήρα;

A: Όχι. *(το Τζι βγάζει έναν και της ανάβει το τσιγάρο)* Σε ευχαριστώ.

T: Πρέπει να σου πω πως μιας και δεν βρεθήκαμε ποτέ δεν με είδες και ποτέ να καπνίζω. Είναι λίγο ευαίσθητο θέμα για τους γονείς, ειδικά όταν θεωρείσαι αμόλυντο.

A: Απορώ, ποιο από σας κάνει όλα αυτά τα πράγματα στην πραγματικότητα; Όχι αλκοόλ, όχι τσιγάρο, τυρί, αμύγδαλα, όχι κρέμες, όχι φρουτώδη σαμπουάν, όχι αποσμητικό. Τι είναι όλες αυτές οι μαλακίες;

T: Είναι θέμα διατήρησης της υγείας μας και τήρηση των κανόνων.

A: Άρα λοιπόν τα κάνεις όλα αυτά;

T: Φυσικά. Με την μικρή εξαίρεση του ενός αυτού τσιγάρου, μία στο τόσο.

A: Πρέπει να είσαι πολύ άτυχο για να σε πετύχω ακριβώς αυτή τη στιγμή.

T: Πράγματι. Η αλήθεια είναι πώς σπάνια παρεκτρέπομαι.

A: Είναι ωραίο να σπας τους κανόνες μία στο τόσο όμως ε;

T: Είναι κάπως αναπόφευκτο.

A: Και τι έχεις να πεις που ενώ είναι τόσοι, κανείς δεν αντιδρά σε αυτό;

(το Τζι δεν απαντάει και οι δύο τους καπνίζουν για μερικά δευτερόλεπτα χωρίς να μιλάνε)

T: Τελικά γιατί σε κυνηγάνε;

A: Ας πούμε πως δεν ενέκριναν τον τρόπο συμμετοχής μου στο event.

T: Είσαι μονογονεϊκή οικογένεια;

A: *(γελάει)* Όχι όχι, δεν ήρθα για τις συνεντεύξεις. Τουλάχιστον όχι για γνωρίσω εξωθηλαστές.

T: Αλλά;

A: Με ενδιαφέρουν κάπως περισσότερο οι γονείς. Συγκεκριμένα, οι μάνες.

T: Είσαι -;

(η Άννα χαμογελάει)

A: Σωστά, είμαι. Όταν οι γονείς τελειώνουν με τις συνεντεύξεις, τούς πιάνω και εγώ για μια ας πούμε πιο προσωπική ενημέρωση.

T: Καταλαβαίνω.

(Σιωπούν για μερικά δευτερόλεπτα)

A: Δεν σε έχω ξαναδεί σε αυτά τα συνέδρια. Λίγο μεγάλο για να ξεκίνησες μόλις, σωστά;

T: Η ηλικία δεν παίζει ιδιαίτερο ρόλο όταν παίρνεις ορμόνες. Έχεις δίκιο όμως, δεν ξεκίνησα τώρα, απλώς πάνε χρόνια που δεν είχα διαθεσιμότητα. Και ούτε τώρα θα είχα κανονικά αλλά μία οικογένεια διέκοψε πρόωρα τη συνεργασία και δεν είχα άτομα στην αναμονή.

A: Τι συνέβη;

T: Προσωπικοί λόγοι. Ευτυχώς μάλλον το κενό θα καλυφθεί γρήγορα, έλαβα πολλές αιτήσεις.

A: Φαντάζομαι θα χρεώνεις και ακριβά. Έχω γνωρίσει ανθρώπους που πούλησαν μέχρι και κάποιο όργανό τους για να έχουν λεφτά για αυτές τις αηδίες.

T: Δεν εγκρίνουμε μεθόδους που θέτουν σε κίνδυνο την υγεία κανενός. Παρέχουμε υπηρεσία, απολύτως εγγυημένη και προσιτή στους πολλούς.

A: Είναι τρομακτική η απάθεια με την οποία τα λες.

T: Πρόκειται για τη δουλειά μου. Μία δουλειά που πέραν κάθε αμφισβήτησης άλλαξε τον κόσμο προς το καλύτερο, όταν οι άνθρωποι έδειχναν να έχουν πάθει την κάτω βόλτα. Αυτοί που αντιστέκεστε είστε πλέον ελάχιστοι.

A: Είναι εύκολο να είσαι αυστηρός με τους άλλους και καθόλου με σένα.

T: Και εσύ; Σε κρίνεις ποτέ γι αυτό που κάνεις; Γιατί το κάνεις;

A: Γιατί κάποιος πρέπει να το κάνει.

T: Δεν συμφωνώ πάντως με τον τίτλο που σας έχουν αποδώσει – «Αντιρρησίες». Ίσως κανένας τίτλος δεν ταιριάζει όταν πρόκειται για επιστήμη. Οι ιδέες σας, οι ας πούμε αντιρρήσεις σας, έρχονται να αμφισβητήσουν χρόνια επιστημονικών ερευνών και να διαλύσουν την ελπίδα των γονιών για ένα καλύτερο αύριο για τα παιδιά τους. Τι κερδίζετε αναστατώνοντας τις οικογένειες;

A: Βλέπω δεν συμπαθείς ιδιαίτερα ανθρώπους σαν εμένα. Και πώς να δηλαδή, εσύ που είσαι το κέντρο όλου αυτού. Φήμη και λεφτά για σένα, και εκατοντάδες ευχαριστημένες οικογένειες με εγγύηση ποιότητας μη δυαδικού γάλακτος. Ο κόσμος γέμισε με μανάδες που απαγορεύεται να είναι μητέρες, χωρισμένες από την ίδια τους τη φύση, και με γονείς ανεπαρκείς εάν δεν μπορέσουν να εξασφαλίσουν το καλύτερο εξωθηλαστή ή αν, ω μη γέννητω, δεν μπορέσουν να εξασφαλίσουν έστω και το χειρότερο από αυτά. Είναι όλο θλιβερό, ακατανόητο, άρρωστο , -

(το Τζί τη διακόπτει)

T: Μίλα πιο σιγά ή καθόλου. Δεν φοβάσαι καθόλου να λες τέτοια πράγματα; Μπορούν να σε πάνε μέσα για πολύ λιγότερα από αυτά.

A: Έχω αποφασίσει από καιρό πως η μόνη ζωή που επιθυμώ είναι υπερασπιζόμενη τις ιδέες μου.

T: Αυτό θα είχε νόημα εάν οι ιδέες σου μπορούν να βελτιώσουν τον κόσμο.

A: Το να σταματάς μία πτώση είναι από μόνο του κάτι.

T: Αυτές οι ιδέες μου θυμίζουν αυτές των προγόνων μας σχετικά με τα εμβόλια, τα ζώδια, τα μη βιολογικά τρόφιμα. Αυτές οι ιδέες έριξαν σταδιακά τόσο πολύ το επίπεδο του κόσμου μας που η επιστήμη χρειάστηκε να τρέξει για να προλάβει το κακό. Δεν γίνεται να αμφισβητείς την επιστήμη, δεν έχεις το δικαίωμα.

A: Το ίδιο δείχνουν να πιστεύουν και αυτοί *(δείχνει προς την κατεύθυνση από την οποία ήρθε, μέσα στο συνεδριακό κέντρο)*. Όσο το σκέφτομαι πάντως πως η σύλληψη δεν είναι ο,τι χειρότερο. Είναι σίγουρα καλύτερο από ένα τσούρμο γυναίκες που είναι πρόθυμες να πληρώσουν έναν σκασμό λεφτά γιατί κάποιος κάποτε τις έπεισε ότι το γάλα που κουβαλάνε μέσα τους είναι μολυσμένο.

T: Εσύ είσαι μητέρα;

A: Οχι. Τις καταλαβαίνω όμως καλύτερα και απ' τον εαυτό μου. Κι εσύ; Πέραν της υπηρεσίας, έχεις δικό σου;

T: Δεν επιτρέπεται. Εξάλλου η εκπαίδευση που δεχόμαστε προτού μπούμε στο Σώμα καταστέλει το μητρικό ένστικτο.

A: Ναι, γνωρίζω για το ένστικτο, απλώς δεν ήξερα ότι απαγορεύεται και εντελώς. Φαντάζομαι πώς όλα τα προνόμια έχουν το κόστος τους.

T: Είμαι χαρούμενο με όσα προσφέρω και θεωρώ το αντίτιμο μικρό.

(καπνίζουν για μερικά δευτερόλεπτα χωρίς να μιλάνε)

T: Και για πες λοιπόν, τι δουλειά κάνεις όταν δεν αντιτίθεσαι στη δική μου;

A: Εργάζομαι στον τομέα της υγείας. Το τι ακριβώς κάνω και που όμως—

(παύση)

T: Άσε με να μαντέψω. Μικρή σημασία έχει, ε;

(η Άννα γελάει)

A: Σωστά. Σε ευχαριστώ για τη διακριτικότητα πάντως. Και για τη βοήθεια με τους φύλακες πριν.

T: Παρακαλώ.

A: Και για το τσιγάρο. Κυρίως γι αυτό. Πάνε πολλά χρόνια από την τελευταία φορά που δοκίμασα βιομηχανικό.

T: Πάρε το υπόλοιπο πακέτο, πρέπει να γυρίσω στο πόστο μου. Και εσύ καλύτερα να εξαφανιστείς για την ώρα.

A: Ναι, αυτό θα κάνω. Σε ευχαριστώ πολύ για τη βοήθεια, θα το θυμάμαι.

T: Χάρηκα για την ιδιαίτερη γνωριμία —

A: Άννα. Με λένε Άννα.

Φεύγουν από διαφορετικές πλευρές της σκηνής

Σκηνή 3 (Σπίτι Τζι)

Πάνω στη σκηνή βλέπουμε ένα δωμάτιο σε αποχρώσεις του πάγου. Στα αριστερά βρίσκεται μία πολυτελής πολυθρόνα θηλασμού στην οποία βλέπουμε καθισμένο το Τζι, και διάσπαρτα υπάρχουν μικρές μεταλλικές κούνιες οι οποίες εξυπηρετούν τα βρέφη. Δεν υπάρχουν καθόλου βρέφη στη σκηνή. Στα δεξιά υπάρχει ένα μεγάλο στερεοφωνικό σύστημα και ένα μεγάλο ψυγείο.

Το Τζι λικνίζεται στην πολυθρόνα και σιγοτραγουδάει ενώ στο background παίζει μουσική. Ξαφνικά η μουσική σταματάει και μια συσκευή Αλέξα το ενημερώνει ότι δέχεται κλήση

από άγνωστο νούμερο και τοποθεσία, και το ρωτάει εάν θα αποδεχτεί την κλήση. Το Τζί αποδέχεται:

A: Διέκοψα κάτι;

T: Χρειάζομαι 2 λεπτά.

(Το Τζί ζητάει από την Αλέξα να συνεχίσει την αναπαραγωγή του τραγουδιού. Οι 2 τους ακούνε το υπόλοιπο τραγούδι σιωπηλές. Έπειτα το Τζί διατάζει τη συσκευή αναπαραγωγής μουσικής να σταματήσει. Για το υπόλοιπο της σκηνής, ακούμε την Άννα και βλέπουμε το Τζί να συνομιλούν μέσω τηλεφώνου.)

T: Δεν είναι καλό να καλείς απρογραμμάτιστα. Έχεις τον αριθμό μου για ευκολία, όχι για να μου προκαλείς ταραχή.

A: Έλα, παραδέξου πώς το πρόβλημα είναι ότι σε έπιασα πάλι να ακούς, πως τα λες, χαζοτραγουδά. Και αν ακούω καλά, είσαι πάλι δακρυσμένο;

T: Ακούω γαλλικά τραγούδια όπως άλλοι τρώνε τοστ με πατατάκια για πρωινό ή αγοράζουν διαρκώς παπούτσια.

A: Μου αρκεί που παραδέχεσαι μία αδυναμία σου. Έχεις μια δυσκολία σε αυτόν τον τομέα.

T: Θα πω ξανά πώς μπερδεύεις την αδυναμία με την ευαισθησία.

A: Η παραδοχή είναι το εύκολο 70% της δουλειάς, αγαπητό πλάσμα. Έτσι έλεγε η μητέρα μου.

T: Σοφή γυναίκα. Λοιπόν, τα νέα σου; Έκανες μέρες να φανείς.

A: Έπεσε δουλειά στην κλινική. Ανακοινώθηκαν οι νέες δερματοθεραπείες και έχουν έρθει όλοι για το δωρεάν πειραματικό. Καταγραφές, εισαγωγές, πειράματα, αλλεργίες. Καταλαβαίνεις, μία τρέλα.

T: Έχω ακούσει πάντως τα καλύτερα, τις προωθούν πολύ. Θα δοκιμάσεις;

A: Ίσως μόνο εάν περισσέψουν θέσεις. Για εσάς απαγορεύονται όλα αυτά, σωστά;

T: Ναι. Βέβαια υπάρχει το παραθυράκι του να είσαι αδήλωτος εξωθλαστής αλλά αυτό είναι από μόνο του πρόβλημα.

A: Και δεν σου αρέσουν τα προβλήματα.

T: Υπάρχει κάποιος που τα χρειάζεται;

A: (γελάει) Λοιπόν δεν μπορώ να αποφασίσω εάν η γνωριμία μας σου έχει κάνει πολύ καλό ή πολύ κακό. Αυτά που λες, ο τρόπος που τα λες. Σαν κάτι πραγματικά να έχει αλλάξει μέσα σου. Ή σαν κάτι που πάντα υπήρχε, να εκδηλώνεται για πρώτη φορά.

T: Ίσως φταίει η ηλικία, παρόλο που ο τρόπος που ζω με κάνει συχνά να νιώθω νεότερο απ' ό τι είμαι. Ποτέ ως τώρα δεν αμφισβήτησα, ούτε καν προβληματίστηκα για το πώς ζω. Ξέρω φυσικά πως δεν βρισκομαι στο μέσο όρο αλλά δεν παύει να υπάρχει ένα άγχος. Καμιά φορά αισθάνομαι να ανεβάζω ταχύτητες αλλά στην πραγματικότητα δεν έχω κάπου να πάω. Βγάζει νόημα;

A: Η μητέρα μου έλεγε ότι οι άνθρωποι που χορεύουν σε δικό τους ρυθμό είναι σπάνιοι. Οι περισσότεροι ακολουθούν το ρυθμό κάποιου άλλου.

(το T ζι μένει σιωπηλό και δείχνει σκεπτικό)

A: Τι συμβαίνει;

T: Δεν έχεις αναφέρει ξανά τη μητέρα σου, και σήμερα την έχεις αναφέρει δύο φορές ήδη. Συμβαίνει κάτι;

A: Επέτειος θανάτου, τέταρτος χρόνος. Είσαι διορατικό.

T: Ήσασταν κοντά;

A: Πολύ. Με διάφορους τρόπους, πέραν του τυπικού.

T: Δηλαδή;

A: Απάντα πρώτα μία ερώτηση για μένα. Ποιος πιστεύεις ότι μας κάνει αυτό που είμαστε;

T: Πώς είναι αυτό που είμαστε;

A: Είναι κάτι που καθένας μπορεί να το απαντήσει μόνο για τον εαυτό του.

T: Δεν το έχω σκεφτεί ποτέ. Ούτε για μένα, ούτε για κανένα άλλο άτομο βέβαια.

A: Δεν σε ενοχλεί ποτέ που είμαι κατά σε όλα όσα πιστεύεις;

T: Αυτό που με ενοχλεί αυτό είναι η απόλυτη άρνησή σου να αλλάξεις γνώμη ακόμη και όταν όλα τα επιχειρήματα είναι κόντρα σου.

A: Εσύ αναθεωρείς συχνά τα πιστεύω σου;

T: Τα πιστεύω μου είναι σωστά.

A: Το ίδιο λέω και εγώ για τα δικά μου.

(παύση)

A: Θυμάσαι πώς γνωριστήκαμε;

T: Δεν θα μπορούσα να το ξεχάσω. Πάνε κοντά 6 μήνες.

A: Θέλεις να σου πώ γιατί ήμουν τόσο δεμένη με τη μητέρα μου;

T: Ναι.

A: Η μητέρα μου ήταν πολύ συνηθισμένη. Δεν την ξεχώριζες, την ξεχνούσες αφού τη γνώριζες, δεν είχε ιδιαιτερότητες. Πίστευε όμως στη μνήμη του σώματος και έτσι μας έφερε από νωρίς κοντά στο δικό της - μας αγκάλιαζε, μας φιλούσε, μας χαίδευε. Έτσι τη θυμάμαι, μια ατέλειωτη πηγή τρυφερότητας.

T: Τρυφερότητα, ε; Ακόμη και η λέξη είναι λες και έρχεται από πολύ παλιά, σαν κάτι ξεχασμένο.

A: Η μητέρα μου πίστευε πολύ στα χαμένα από χρόνια πράγματα. Και έκανε περισσότερα από τα πάντα για μας.

T: Τι είναι περισσότερο από τα πάντα;

A: Εγώ και τα δύο αδέρφια μου θηλάσαμε από αυτήν. 1 χρόνο ο καθένας, ακατάπαυστα. Και απ' ότι έχει πει, με δυσκολία το κόψαμε.

(το T ζι σωπαίνει σοκαρισμένο)

A: Ίσως τώρα να καταλάβεις πώς αισθάνομαι. Μεγάλωσα θεωρώντας φυσιολογικό κάτι που η κοινωνία απέρριψε από χρόνια. Το δώρο της μάνας μου.

T: Τι είδους μάνα κάνει κάτι τέτοιο;

A: Αυτή που τρέφει και μοιράζει αγάπη άνευ όρων. Άνευ κόστους.

T: Μην μιλάς λες και έρχεσαι από άλλο κόσμο. Δεν πρόκειται για τα χαμένα πράγματα που λέγαμε αλλά για λάθος πρακτικές αιώνων.

A: Εκατομμύρια παιδιά θήλασαν και έζησαν μια φυσιολογική ζωή.

T: Μία μέτρια ζωή.

A: Τι λόγο έχει η επιστήμη στην επιτυχία της ζωής μας;

T: Άννα, δεν γεννήθηκες το 1990 ή το 2000. Δεν μπορείς να φέρεσαι σαν να μην γνωρίζεις ούτε να κλείνεις τα μάτια στα δεδομένα. Η πράξη της μητέρας σου θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σχεδόν εγκληματική. Από κάποιο θαύμα ή ευτυχή συγκυρία εσύ και τα αδέρφια σου δεν έχετε επιδείξει κάποια ανορθόδοξη συμπεριφορά.

A: Λοιπόν - *(παύση)*

T: Οι άνθρωποι είναι ικανοί για μεγαλύτερο κακό απ' αυτό που είχα φανταστεί. Τόσος εγωισμός - η απόφαση των λίγων να κρατάνε πίσω, τόσο πίσω τους πολλούς.

A: Κακώς πίστεψα πώς μπορώ να συζητήσω μαζί σου. Είσαι τόσο αντίθετο.

T: Είμαι βαθιά τρομαγμένο και απογοητευμένο. Όσα μοιράστηκες μας φέρνουν σε μεγάλο κίνδυνο – και ενώ εσύ ήσουν ήδη εκτεθειμένη αλλά εγώ ποτέ δεν ζήτησα να γίνω κομμάτι αυτού.

A: Δεν μπορείς να μιλάς για κίνδυνο, όταν κι εσύ δεν τηρείς τους κανόνες.

T: Γίνε πιο συγκεκριμένη, Άννα. Ξέρεις ότι απεχθάνομαι αυτό το παιχνίδι με τις μαντεψιές.

A: *(μυμείται τη φωνή του Τζί)* Οι εξωθηλαστές υπ'ευθύνη του θηλασμού των νεογνών πρέπει να τηρούν μία σειρά από κανόνες: δεν τρώνε τις απαγορευμένες τροφές, δεν χρησιμοποιούν τα απαγορευμένα προϊόντα, δεν πίνουν, δεν καπνίζουν, δεν κοιμούνται με τους πελάτες τους, δεν -

(το Τζί πετάγεται οργισμένο από την πολυθρόνα του και τη διακόπτει)

T: Σταμάτα να μιλάς τώρα. Δεν ξέρεις ποιος άλλος μπορεί να ακούει.

A: Στο θυμίζω μόνο και μόνο για να σου δώσω να καταλάβεις την υποκρισία που όλοι μας κουβαλάμε.

(Το Τζί έχει ξανακαθίσει στην πολυθρόνα του και κουνιέται αργά ενώ κοιτάει το κενό)

T: Δύο φορές κοιμήθηκα μαζί τους. Δεν είμαι περήφανο και δεν θα ξανασυμβεί.

A: Στο ακραίο σενάριο που θα ξανασυμβεί, θα παραμείνω φίλη σου. Κάνε ένα τσιγάρο, θα σε ηρεμήσει.

T: Ίσως ως φίλη πρέπει να με σπρώξεις στην τάξη που είχε η ζωή μου πριν.

A: Πριν από τι;

T: Δεν θυμάμαι. Ίσως και ποτέ να μην υπήρξε στην πραγματικότητα αυτή η τάξη.

A: Ίσως.

(μένουν χωρίς να μιλούν για μερικά δευτερόλεπτα και έπειτα ανάβουν τσιγάρο)

A: Ξέρεις, ξεκίνησα να βγαίνω με έναν τύπο που δεν ανέχεται τις καπνίστριες. Ένθερμος αντικαπνιστής.

T: Και εσύ γιατί είσαι η εξαίρεσή του;

A: Δεν είμαι. Αλλά δείχνει να αποδέχεται πλήρως το ψέμα μου πώς το έκοψα πρόσφατα. Και τις διάφορες δικαιολογίες που δίνω για τη μυρωδιά και τα αποτσίγαρα.

T: Σύνθητες. Ο άνθρωπος θέλει το ψέμα του για να στηρίζει την αλήθεια του. Αυτό τουλάχιστον έλεγε η δικιά μου μητέρα.

A: Σοφές μητέρες.

T: Σοφές γυναίκες.

Μένουν για λίγο πάλι στη σιωπή, καπνίζοντας. Έπειτα το το Τζι διατάζει την Αλέξα να παίξει μουσική. Η σκηνή σιγά σιγά μαυρίζει ενώ από πίσω παίζει μουσική.

Σκηνή 4 (Σπίτι όντος K/X)

Το ον K/X βρίσκεται στο σπίτι του, σε έναν χώρο που αποτελείται από ένα μεγάλο τρογγυλό τραπέζι, καρέκλες και πολλά ράφια στους τοίχους. Από το ταβάνι κρέμεται ένας μεγάλος πολυέλαιος ενώ στον τοίχο κρέμεται μια προσωπογραφία του όντος. Η X βρίσκεται καθισμένη σε μία καρέκλα με χαρτιά μπροστά της και ο K όρθιος, αντιδιαμετρικά της.

K: Πεινάω.

X: Δεν είναι παράλογο, έχει πάει 8.

K: Καταλαβαίνω πως θα φάμε έξω.

X: Έχω κάνει κράτηση, θα πρέπει να φύγουμε σε 20 λεπτά για να μην αργήσουμε.

(Η Χι κοιτάζει σκεπτική τα χαρτιά και τα ταξινομεί)

K: Τι είναι αυτά τα χαρτιά; Θέλεις να τα τακτοποιήσω για σένα;

X: Τα συμβόλαιά μας για τον εξωθηλασμό, σκεφτόμουν να βγάλω ορισμένα αντίγραφα, πρέπει κανείς να είναι κατοχυρωμένος.

K: Εμείς πάντα φροντίζουμε για κάτι τέτοιο.

X: Όταν οι δύο εργάζονται ως ένας, δεν υπάρχει περιθώριο λάθους.

K: Έτσι είναι εξάλλου το σωστό.

(παίρνει τα χαρτιά που έχει ταξινομήσει η X και τους αλλάζει θέση)

K: Δείχνεις κάπως κουρασμένη.

X: Δεν κοιμήθηκα πάλι χτες. Οι φωνές τους -

K: Ξέρω. Νομίζω είναι πλέον ζήτημα χρόνου.

X: Τι μάστιγα και αυτή ο χωρισμός.

K: Με εκπλήττει το γεγονός ότι κάνουν σαν να μην καταλαβαίνουν. Ειδικότερα όταν υπάρχουμε τόσο κοντά τους εμείς.

X: Απλή μεσοτοιχία.

K: Και δεν μας πειράζει κανένα είδος σύγκρισης, κρυφό ή φανερό. Μακάρι να ήταν περισσότεροι σαν εμάς.

X: Μια ευτυχία υπό όρους δεν είναι για όλους.

K: Αυτός πάντως δείχνει άνθρωπος της λογικής, ίσως υπήρχε ελπίδα αν το είχε καταλάβει νωρίτερα.

X: Μα τον απατούσε τουλάχιστον έναν χρόνο πριν το μάθει.

K: Τόσος εγωισμός, τόσο μίσος. Ξέρεις πως δεν μου αρέσει να περιαιτολογώ αλλά εμείς -

X: Δεν είναι όλοι ικανοί.

K: Και πρόθυμοι.

X: Και γενναϊόδωροι.

(ο Κάπα αλλάζει θέση και στέκεται πλάι στην προσωπογραφία, την οποία σηκώνει και κοιτάζει προσεκτικά)

K: Να ένα στοιχείο του παλιού καιρού πάντως που εκτιμώ πολύ. Ποιος ήταν αυτός που έφτιαξε την προσωπογραφία μας; Θυμάμαι ότι ήταν ικανός καλλιτέχνης.

X: Δεν ήταν ΑΙ;

K: Όχι, ήταν άνθρωπος, τον θυμάμαι καλά – ζήτησε μάλιστα να μάθει και λεπτομέρειες της σχέσης μας, τις οποίες έδωσα πρόθυμα.

X: Φαντάζομαι έχει σημασία για τον καλλιτέχνη να αποτυπώνει κάτι που θαυμάζει.

K: Ήταν εύκολη δουλειά, και πετυχημένη.

X: Έχεις παρατηρήσει ποτέ πως δεν μοιάζουμε καθόλου;

K: Είναι κάποιο παράπονο αυτή σου η ερώτηση;

X: Λένε πώς τα ζευγάρια μοιάζουν μεταξύ τους.

K: Πολλά λένε για τα ζευγάρια αλλά ελάχιστα απ' αυτά ισχύουν για μας.

X: Αναρωτιέμαι – *(παύση)*

K: Δεν κάνεις κανονικά τέτοιες ερωτήσεις.

X: Δεν είναι τίποτα. Ίσως η συγκίνηση της μητρότητας.

K: Ξέρεις πώς το ίδιο αισθάνομαι και γω.

X: Έτσι είναι.

K: Έτσι πρέπει.

(ο Κάπα βάζει το πορτραίτο στη θέση του και ξαναπλησιάζει τη Χι που ακόμα τακτοποιεί τα χαρτιά. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει ορισμένες φωτογραφίες και τις σηκώνει για να τις δει προσεκτικά)

K: Έδωσες στον εξωθηλαστή μας το draft του newsletter μας;

X: Φυσικά. Διάλεξα τις φωτογραφίες που άφησες επάνω στον πάγκο της κουζίνας.

K: Αυτές που κάνουμε ποδήλατο στη φύση.

X: Με τον πρωθυπουργό. Ο κόσμος πρέπει να ξέρει πώς είμαστε σημαντικοί. Και έτσι θα γίνει και το παιδί μας.

K: Θα είναι σίγουρα περήφανος για εμάς, τη συνεργασία μας.

X: Το ίδιο και το παιδί μας.

(παύση)

K: Λοιπόν, πότε θα δημοσιευτεί;

X: Άμεσα.

K: Θα το κορνιζάρω για το δωμάτιο της μικρής. Θέλω να είναι πολύ περήφανη για εμάς στα χρόνια που θα ρθουν.

X: Έχουνε γίνει όλα σωστά.

K: Δίχως αμφιβολία. Με πρόγραμμα, με σεβασμό.

X: Σωστές αρχές.

K: Θα γίνει εξαιρετική πρωθυπουργός.

X: Η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός μετά από τόσα χρόνια. Ή επιστήμονας.

K: Ως πρωθυπουργός μπορεί να έχει και όποιον άλλο τίτλο επιθυμεί.

X: Ας έχει τη δύναμη για να ακολουθήσει τον δρόμο της.

K: Που είναι ξεκάθαρος και πηγή απόλυτης ευτυχίας. Οτιδήποτε άλλο είναι αποτυχία.

X: Θα το αγαπάμε.

K: Και θα το δείχνουμε δίνοντας του πρόσβαση στα καλύτερα. Κατευθύνοντας τις επιλογές του.

X: Και αγαπώντας το σε κάθε περίπτωση.

(Το on κοιτάζεται έντονα. Από το βάθος του δωματίου ακούγεται ένα αχνό κλάμα)

K: Απροσδόκητο, δεν το συνηθίζει. Τι συμβαίνει;

X: Θα το δω εγώ, και μετά μπορούμε να φύγουμε για φαγητό.

K: Μην επέμβεις, χαλάει η ρουτίνα του. *(ρίχνει μια γρήγορη ματιά στο ρολόι χεριού του)* Αναμένουμε εξάλλου το Τζι εντός 10λέπτου.

X: Αυτό είναι το πρόγραμμα, σωστά.

(κάθονται σιωπηλοί, με το κλάμα να δυναμώνει ελάχιστα στο background)

K: Σκεφτόμουν πως θα μπορούσαμε να του προτείνουμε να διαμείνει στο χώρο μας μέχρι να ολοκληρωθεί το συμβόλαιο. Μειώνουμε τον χαμένο χρόνο μετακινήσεων, και θα βοηθήσουμε να τηρηθεί πιο εύκολο ο όρος περί «άμεσης διαθεσιμότητας».

X: Είναι πρακτικά καλύτερο. Ιδανικό, εάν υπήρχε ένα δωμάτιο ακόμη μόνο γι' αυτό.

K: Υπάρχουν πάντα λύσεις αρκεί να υπάρχει κατανόηση.

X: Και θέληση.

K: Μια τέτοια κίνηση θα μπορούσε να γίνει ακόμη και κομμάτι του newsletter. Προλαβαίνουμε;

X: Μπορούμε να το κινήσουμε άμεσα μόλις συμφωνήσει.

K: Πρόκειται για κάτι που συμφέρει πρωτίστως αυτό. Άλλη μια επιτυχής απόφασή μας.

(το κλάμα γίνεται πιο έντονο, και μπλέκεται με λόξιγκα)

K: Τι περίεργο. Δεν θυμάμαι να έχω ακούσει πάλι αυτό το κλάμα, είναι σαν να έχει βγει εκτός προγράμματος.

X: Ίσως να συμβαίνει και αυτό μία στο τόσο.

K: Δεν γίνεται να συμβαίνει αυτό ενώ τα έχουμε βάλει όλα σε τάξη.

X: Ίσως να φταίει που έχει να φάει κάποιες ώρες.

K: Δεν θα πρεπε να φτάνουμε τις καταστάσεις στα όριά τους.

X: Το Τζι θα έρθει από στιγμή σε στιγμή.

(κάθονται στο τραπέζι αμίλητοι, ο Κάπα νευρικός, η Χι αφηρημένη)

X: Θυμάσαι τότε που έκαψα λιγάκι το κρέας; Σου έβαλα από πάνω διπλή σάλτσα.

K: Δεν έφαγα εκείνο το βράδυ.

(το κλάμα γίνεται όλο και πιο επίμονο)

X: Ίσως να πάω να κοιτάξω τι συμβαίνει.

K: Μην επέμβεις, αυτά τα πράγματα εντυπώνονται στο νου τους. Τη θέλουμε δυνατή.

X: Είναι σίγουρο πώς με τον καιρό θα μάθει να αντέχει στα δύσκολα.

K: Ελπίζω αυτή η μικρή αναποδιά να περάσει απαρατήρητη απ το υποσυνείδητό της.

(το κλάμα έχει δυναμώσει πλέον πολύ. Ο Κάπα σηκώνεται και πηγαίνει ξανά μπροστά στο πορταίτο)

K: Θα φροντίσω να μη ξεχάσει τίποτα απ' όσα την καθόρισαν.

X: Θα είναι πολύ ευτυχισμένη.

K: Η καλύτερη πρωθυπουργός.

Χτυπάει το κουδούνι και σηκώνονται και οι δύο για να ανοίξουν)

Σκηνή 5 (Φυλακή)

Βρισκόμαστε σε ένα σχετικά μεγάλο δωμάτιο με λευκούς τοίχους, ηχεία στις γωνίες και οθόνες όλων των μεγεθών διάσπαρτες στον χώρο, μέχρι και στο ταβάνι. Από έπιπλα υπάρχει μόνο ένα στρώμα στο πάτωμα και μία καρέκλα σε έντονο κίτρινο χρώμα. Δεν είναι εμφανές που βρίσκεται η πόρτα και δεν υπάρχουν παράθυρα. Η Άννα βρίσκεται με την πλάτη ακουμπισμένη στον τοίχο και κοιτάει το Τζι το οποίο κάθεται στην καρέκλα κρατώντας στην αγκαλιά του ένα μωρό το οποίο θηλάζει.

T: Πώς περνάς τις μέρες σου;

A: Τίποτα δεν έχει νόημα εδώ.

T: Και ο χρόνος; Τι κάνεις με τον χρόνο σου;

A: Με αναγκάζουν.

T: Σε αναγκάζουν;

A: Με αναγκάζουν να σκέφτομαι.

T: Άννα, κανείς δεν μπορεί να σε αναγκάσει –

A: Κι όμως, το κάνουν.

T: Είσαι ασφαλής με τις σκέψεις σου, το ξέρεις αυτό. Κανείς δεν μπορεί να σε πειράζει.

A: Κι όμως, το κάνουν.

T: Όταν το μυαλό σου ηρεμήσει, θα σε αφήσουν να φύγεις. Πες μου τώρα, πώς περνάς τον χρόνο σου;

A: Ζωγραφίζω.

(το Τζί κοιτάει τριγύρω)

T: Που είναι οι μπογιές;

A: Το κάνω με το μυαλό.

T: Πρέπει να σταματήσεις να σκέφτεσαι.

A: Έχω πολύ χρόνο και ζωγραφίζω διαρκώς. Έφτιαξα κάθε σκηνή της ζωής μου και τώρα περνάω τις μέρες μου να τις διορθώνω.

T: Δεν το αφήνεις να ηρεμήσει.

A: Αν ηρεμήσει, θα πεθάνω.

T: Ξέρεις ότι βρισकेσαι εδώ για τις σκέψεις σου. Για να γιατρευτείς απ' αυτές.

A: Βρίσκομαι εδώ παρά τη θέλησή μου.

T: Έτσι λειτουργούσαν πάντα οι φυλακές. Τουλάχιστον αυτό το μέρος είναι ήρεμο, οριακά χαλαρωτικό.

(σηκώνεται και αρχίζει να βηματίζει πάνω κάτω)

T: Κοίτα, αν βάλεις αυτή την κίτρινη καρέκλα στην άκρη του δωματίου, δείχνει σαν ήλιος.

A: Πάνε εξηνταδύο μέρες από την τελευταία φορά που σκέφτηκα τον ήλιο. Δεν μπορώ να τον φέρω στο μυαλό μου πια.

T: Τι φοβάσαι;

A: Σςςςς, μη μιλάς έτσι. Εδώ μέσα κανείς δεν πρέπει να φοβάται.

T: Με τρομάζεις έτσι που μιλάς.

A: Πρόσεχε τι σκέφτεσαι και τι νιώθεις. *(δείχνει προς το βρέφος)* Είσαι υπεύθυνο για τον άνθρωπό σου.

T: Ίσως δεν ήταν καλή ιδέα να έρθουμε παρέα εδώ. Δείχνεις αναστατωμένη.

A: Μπορώ να το κρατήσω λίγο; Θα μου κάνει καλό το άγγιγμα, η ανθρώπινη επαφή.

T: Άμα θες μπορώ να σε αγκαλιάσω.

A: Απαγορεύεται. Οι ενήλικες κουβαλάμε βαρύ φορτίο και με την αγκαλιά αυτό μεταφέρεται πιο εύκολα απ' ότι νομίζεις.

T: Νομίζω πως δεν είναι καλή ιδέα να σου δώσω να το κρατήσεις. Είναι αυστηρά συνδεδεμένο μαζί μου, θα μπερδευτεί.

A: Ο κόσμος είναι ήδη μπερδευμένος απ' όταν είμαστε μωρά.

T: Άννα, δεν θέλεις να γυρίσεις πίσω στη ζωή σου;

A: Αυτή είναι τώρα η ζωή μου.

T: Και γώ;

A: Ξέρω πόσο πολύ προσπάθησες να με δεχτείς. Δυστυχώς όμως δεν με κατάλαβες.

T: Σε έχω ανάγκη.

A: Τι συμβαίνει;

T: Αυτό είναι το τελευταίο μου μωρό. Μόλις τελειώσει το συμβόλαιο θα αποσυρθώ. Θα πάω να μείνω στη θάλασσα. Τα τελευταία μου μωρά ίσα που εντάχθηκαν επιτυχώς στην κοινωνία. Μέτριοι μισθοί, καριέρες, μέτριος ψυχισμός και ευφυΐα.

A: Δεν μου αρέσει η θάλασσα. Θα ήθελα πολύ να μένω στην κορυφή ενός βουνού.

T: Όταν όλο αυτό τελειώσει, θα πας να μείνεις στο βουνό και εγώ στη θάλασσά. Και που ξέρεις – από την κορυφή σου ίσως να βλέπεις τη θάλασσά μου.

A: Το ξέρεις και το ξέρω, δεν θα ανέβω ποτέ πια σε βουνό. Και τη θάλασσα που θα σε φιλοξενεί, θα τη ζωγραφίζω μόνο στο μυαλό μου.

T: Πρέπει να σταματήσεις πια να σκέφτεσαι. Όταν σταματήσεις και θα σε αφήσουν να φύγεις.

A: Έχεις αναρωτηθεί γιατί δεν γεννιούνται πια καλλιτέχνες; Που είναι οι ποιητές, οι συγγραφείς, οι γλύπτες, οι ζωγράφοι;

T: Έδωσαν τη θέση τους σε ανθρώπους καλύτερης ποιότητας. Οι τέχνες κράτησαν τον κόσμο πίσω για αιώνες, το ξέρεις αυτό.

A: Δεν ξέρω πια τίποτα, δεν πιστεύω σε τίποτα.

T: Αυτή σου η άρνησή μαζί με την ανάγκη σου όλος ο κόσμος να αλλάξει ξανά όπως το θες εσύ, θα σε κρατήσουν εδώ για πάντα.

A: Για μένα δεν υπάρχουν έννομα και παράνομα, υπάρχουν επιλογές και κουράστηκα να υποφέρω μόνο εγώ για τις δικές μου.

T: Ίσως αυτό που σε κούρασε πραγματικά είναι η άρνησή σου να δεις πώς γυρνάει ο κόσμος.

A: Θα μου δώσεις να κρατήσω το μωρό;

T: Υποσχέσου μου πώς θα προσπαθήσεις να βγεις από εδώ.

(το μωρό ξεκινάει απότομα να κλαψουρίζει)

A: Σε παρακαλώ, δώσε μου να το κρατήσω λίγο.

(Το Τζι σηκώνεται ελαφρώς απρόθυμα και ακουμπάει το μωρό στα χέρια της Άννας. Αυτή το κρατάει σε απόσταση από το σώμα της και το περιεργάζεται)

A: Τόσο μικρό.

T: Είναι το παιδί του τελευταίου ζευγαριού που υπέγραψα συμβόλαιο. Τη μέρα που γνωριστήκαμε.

A: Θα μπορούσε κανείς να πει πώς είναι το συμβόλαιο της φιλίας μας.

T: Σου αρέσουν οι συμβολισμοί.

(η Άννα συνεχίζει και περιεργάζεται το μωρό)

A: Δεν δείχνει να με συμπαθεί πάντως.

T: Φέρτο λίγο πιο κοντά σου, θα νιώσετε και οι δύο πιο άνετα.

A: Πάει καιρός που δεν έχω αγκαλιάσει κανέναν και νιώθω κάπως περιεργα. Δεν καταλαβαίνω τι θέλει από μένα.

T: Δεν θέλει ούτε χρειάζεται κάτι από σένα.

A: Δεν δείχνει χαρούμενο.

T: Όποτε θέλεις μπορείς να μου το δώσεις πίσω.

A: Κοιμάσαι ακόμη με τους γονείς του;

(Το Τζι κοιτάζει τρομοκρατημένο τριγύρω, τους τοίχους, το ταβάνι)

A: Μη φοβάσαι, κανέναν εδώ μέσα δεν τον ενδιαφέρουν αυτά. Ωστε συνεχίζεις;

T: Δεν χρειάζεται να το συζητήσουμε. Κάθε συμφωνία ενηλίκων έχει τη θέση της στη ζωή.

A: Και γι αυτούς η σχέση θεωρείται μονογαμική, ε; Τι τέλειο παραθυράκι για ψευδοθητικούς που θέλουν να κάνουν παρτούζες.

T: Νομίζω είναι ώρα να φεύγω, η επίσκεψη κράτησε αρκετά και είσαι εμφανώς κακοδιάθετη. Δώσε μου να ετοιμάσω το μωρό. Θα προσπαθήσω να έρθω πάλι σύντομα.

A: Λες ψέμματα. Και αυτό που με τρομάζει είναι η ευκολία με την οποία τα λες. Να φύγεις, ναι, και δεν χρειάζεται να ξαναρθείς.

(το Τζί φτιάχνει τα πράγματα του μωρού και ετοιμάζεται να φύγει)

T: Ίσως δεν είμαι το αρμόδιο να στο πω, αλλά εσύ φταις που βρίσκεσαι εδώ. Εσύ μπορείς και να σε ελευθερώσεις.

A: Η μόνη μου ενοχή είναι που αφήσα εσένα και τον κόσμο σου να νομίζουν πως είμαι κομμάτι σας. Δεν θέλω πια να είμαι, ούτε κομμάτι δικό σου, ούτε καν μια σκέψη σου σε ώρες καλές ή δύσκολες. Λυπάμαι για το πλάσμα αυτό *(δείχνει προς το μωρό)*, και όλα τα προηγούμενα. Λυπάμαι και για σένα. Και εσένα το ίδιο.

T: Δώσε μου το μωρό, Άννα, είναι ώρα να φύγω.

A: Πες μου την αλήθεια, εσύ με πρόδωσες;

T: Δεν θα το έκανα ποτέ. Σε αγαπώ αλλά δεν μπορώ πια να παλεύω να σε καταλάβω και να σε δεχτώ. Μπορώ μόνο να σε αγαπώ, και αυτό θα κάνω, πάντα.

A: Δεν θέλω να σε ξαναδώ ποτέ. Δεν είσαι ίδιο με τα άλλα, είσαι χειρότερο, και με την πρώτη δυσκολία με αφήνεις. Και αυτό πονάει πέρα από κάθε προδοσία.

T: Αντίο, Άννα.

Σκύβει και παίρνει απότομα το βρέφος που έχει αρχίσει να κλαίει από τα χέρια της Άννας. Από το απότομο της κίνησης πέφτει κάτω το σεντονάκι που το έχει τυλιγμένο. Το Τζί λέει δυνατά «θέλω να φύγω τώρα», μια κρυφή πόρτα ανοίγει κάπου και το Τζί μαζί με το μωρό εξαφανίζεται. Η Άννα παίρνει το σεντονάκι, σκεπάζει το κεφάλι της και ξαπλώνει στο στρώμα της.

Σκηνή 6 - Μονόλογος Άννας

Η Άννα ανασηκώνεται ελαφρώς κρατώντας το σεντονάκι του μωρού και ξεκινάει να μιλάει απευθυνόμενη σε αυτό. Το φέρνει στο πρόσωπό της και ρουφάει τη μυρωδιά του μωρού

Τι ωραία που μυρίζεις. Κάπου είχα διαβάσει πώς η μυρωδιά μπορεί να σε ταξιδέψει πιο μακριά απ' όλες τις αισθήσεις. *(κοιτάει προς την κάμερα που την παρακολουθεί μέσα στο δωμάτιο)* Δεν απαγορεύεται να το μυρίζω. Δεν είναι έγκλημα αυτό, όχι, δεν είναι. Αυτό είναι αγνό, δεν σε σκοτώνει όπως το τσιγάρο, δεν σε μαστουρώνει όπως τα χάπια. Είναι καλό, είναι αγνό, έτσι μυρίζουν τα μωρά. Έτσι είναι τα μωρά.

(Σηκώνεται απότομα και αρχίζει να βηματίζει) Μου έλεγες, δεν θα σε προδώσω. *(προς το κοινό, σε έντονο τόνο)* Μου το έλεγε, και ας μη μου το είπε ποτέ. Είναι ωραίες οι διαφωνίες έλεγε, δημιουργικές, κάνουν το αίμα και τον κόσμο να κυλάει. Κάνουν τον κόσμο να δένεται και να αγαπάει. Και εμείς, πλάσματα τάχα μου πλασμένα με αρμονία, υπάρχουμε στ' αλήθεια μόνο όταν βγαίνουμε απ' τα όρια του κόσμου. Και αυτοί που μένουν, αυτοί που τελικά αγαπάμε είναι αυτοί που τότε κυρίως μας κρατάνε από το χέρι.

(Συνεχίζει πιο ήρεμη) Απ' όταν με θυμάμαι μου άρεσαν πάντα τα μωρά. Ήθελα να τα αγγίζω και προκαλούσα τα νεύρα της μητέρας μου - «ορισμένοι άνθρωποι δεν θέλουν να αγγίζεις τα μωρά τους» έλεγε, «είναι αγενές και ενοχλητικό να το κάνεις χωρίς την άδειά τους». Εγώ όμως ήθελα να τα αγγίζω, μου άρεσε που είναι στρογγυλά, μαλακά. Τα αγαπούσα όλα και συχνά αναρωτιόμουν πότε θα έχω ένα δικό μου.

Ποιοι είμαστε άραγε όταν παύουμε να είμαστε μωρά; Και πόσοι άραγε που μας αγάπησαν τότε, στην πιο αγνή στιγμή μας, μας ξέχασαν και μας άδειασαν μόλις πια αποκτήσαμε τη δική μας φωνή;

(Σηκώνεται όρθια και βηματίζει νευρικά στον χώρο, σέρνοντας μαζί της το σεντονάκι. Έπειτα ξανακάθεται, φέρνει το σεντονάκι στο πρόσωπό της και ρουφάει τη μυρωδιά, συνοφρώνοντας το πρόσωπό της)

Αυτή η μυρωδιά μου φέρνει στο μυαλό και σένα μάνα. Μια φορά έπεσα και χτύπησα πολύ, έγινα καλά αλλά το τραύμα έκανε σημάδι. Και εσύ δεν δίστασες - πήρες την πιο ακριβή αλοιφή και κάθε μέρα μου έβαζες. «Μη τη λυπάσαι» μου έλεγες, «άμα βάλεις πολύ θα το διώξει το σημάδι». Τόση προσπάθεια που έδινες για κάτι τόσο απλό, έλεγα πως είσαι μανιακή και ύστερα κατάλαβα ότι άλλο ήταν το σημάδι που προσπαθούσες να διώξεις, μα εκείνο δεν έχει αλοιφή και ούτε γιατρεία.

(Κάνει το σεντόνι κουβαράκι και ξαπλώνει με το κεφάλι της πάνω του)

Πάντα θα κουβαλάω μέσα μου το γάλα σου.

(Φέρνει ένα σημείο του σεντονιού στο ύψος της μύτης της και τρίβει το χέρι της με ένα σημείο του σεντονιού που έχει λεκέδες σαν από γάλα)

Ίσως αν τριφτώ με κάτι αγνό να γίνω και γω καλά σαν τους άλλους, ίσως αν τρίψω δυνατά με κάτι τέτοιο το μυαλό μου να γίνει και αυτό καλά και να με βγάλουν και από δω - αλλά δεν νομίζω μάνα, γιατί και οι φίλοι ακόμη με κοιτάνε πια σαν καταδικασμένα, και όταν όλοι σε θεωρούν ήδη νεκρό, γιατί και να μην είσαι;

Φέρνει το σεντόνι στο κεφάλι της και τρίβει έντονα το κεφάλι της. Έπειτα από λίγο σταματάει, αλλά κρατάει σκεπασμένο το κεφάλι της με το σεντόνι το οποίο πιέζει σαν να προσπαθεί να πνίξει τον εαυτό της. Στο τέλος, τα παρατάει

Σκηνή 7 (Σπίτι Τζί)

Το ον Κ/Χ έχει μόλις ολοκληρώσει σεξουαλική επαφή με το Τζί. Τα μέλη του όντος Κ/Χ είναι ακόμη ξαπλωμένο ενώ το Τζί έχει σηκωθεί και καπνίζει. Από το βάθος ακούγεται ανά χρονικά διαστήματα το χαμηλό κλάμα του μωρού.

Κ: Έλαβες την ανανέωση συμβολαίου μας;

Τ: Ναι, νομίζω κάπου την έχω αφήσει. Δεν τη διάβασα αναλυτικά ακόμη.

Χ: Στο συρτάρι του κομοδίνου. Μαζί με έναν λογαριασμό ίντερνετ, απλήρωτο.

Κ: Σίγουρα πρόκειται περί λάθους, ποιος αφήνει πια εικρεμότητες;

Τ: Γιατί κοιτάξατε τα συρτάρια μου;

Κ: Δεν θα διστάζαμε να προσφέρουμε κάθε πιθανή βοήθεια στον εξωθηλαστή μας.

Χ: Δεν φαίνεται να είσαι πολύ οργανωτικό, βοηθήσαμε.

Κ: Και θα το ξανακάνουμε, όποτε το χρειαστείς.

(Όλοι σιωπούν και το Τζί καπνίζει. Ακούγεται πολύ αγνά το κλάμα του μωρού το οποίο όλοι αγνοούν)

Τ: Είδα τον νέο όρο περί της σεξουαλικής πράξης.

Κ: Τον υπογραμμίσαμε, δεν θέλαμε να νιώθεις ότι δεν σε ενημερώσαμε.

Τ: Αναφέρει πώς υποχρεούμαι να συμμετέχω κατά τη βούλησή σας, υπάρχει και ρήτρα μη συμμετοχής.

X: Είναι τυπικότητα, δεν θα ζητούσαμε ποτέ χρήματα εάν κάποια φορά δεν έχεις όρεξη ή χρόνο.

K: Βασιζόμαστε προφανώς στην ηθική και την τυπικότητά σου.

X: Απλώς τα γραπτά δίνουν άλλη βαρύτητα. Ανατρέχεις σε αυτά με απόλυτη ακρίβεια και δεν μπορούν να σε προδώσουν.

T: Όσες φορές συνέβη κάτι μεταξύ μας ήταν τυχαίο, παρορμήσεις της στιγμής. Δεν πρέπει να το ονομάσουμε κομμάτι της επαγγελματικής μας συνεργασίας, είναι παράνομο, είναι πορνεία.

X: Κάτι τέτοιο θα ήταν τρομερά προσβλητικό για όλους μας.

K: Ποτέ δεν είχαμε σκεφτεί ή θεωρήσει κάτι τέτοιο για σένα. Απλώς θέλουμε πρόγραμμα.

X: Μια σιγουριά, χωρίς να θίγεται η αξιοπρέπεια κανενός.

K: Και για σένα εξάλλου είναι καλύτερο.

T: Γιατί;

K: Γιατί εμφανίζεται στο συμβόλαιό μας ως υπηρεσία εκτός καταλόγου. Είσαι ασφαλές.

X: Σε μια συμφωνία ενηλίκων,

K: Όλα τα μέλη πρόθυμα,

X: Κανένα δράμα,

K: Μόνο αβίαστη επιθυμία,

X: Σαφώς ορισμένη,

K: Για να αποφύγουμε τυχόν παρεξηγήσεις,

X: Την παραμικρή.

(Το Τζι συνεχίζει να καπνίζει. Το κλάμα του μωρού δυναμώνει ελαφρώς στο background)

T: Ίσως να πάω να το κοιτάξω, δεν συνηθίζει να κλαίει τόσο.

X: Μπορεί κάτι να το έχει μπερδέψει. Όλοι βιώσαμε τέτοιες στιγμές ως μωρά.

K: Δεν χρειάζεται πανικός. Εάν υπολογίζω καλά *(ρίχνει μια ματιά στο ρολόι στο χέρι του)* η ώρα σίτισης είναι σε τριανταπέντε λεπτά.

T: Όχι, χρειάστηκε να αλλάξω το πρόγραμμα ειτάκτως, θα το ταΐσω σε 15 λεπτά.

(τα μέλη του όντος K/X δείχνουν νευρικά, κοιτιούνται, και ο Κάπα σηκώνεται από το κρεβάτι και ξεκινάει να βηματίζει πάνω κάτω νευρικά)

K: Ξέρεις, ένας απ' τους λόγους της επιλογής μας για σένα ήταν η σιγουριά.

X: Μια βεβαιότητα, όσο μπορεί δηλαδή να την έχει κανείς.

K: Ότι θα είσαι εδώ. Οι οδηγίες επιλογής προτείνουν να το αποφεύγουμε, αλλά εμείς θέλαμε κάποιον που να είναι μεν ο τρίτος αλλά ίσος με εμάς, σε ο,τι αφορά την αγάπη και τη φροντίδα του παιδιού.

X: Ο δεύτερος ίσως, αν σκεφτεί κανείς τη δική μας συνθήκη και συνύπαρξη.

T: Η εμπιστοσύνη σας σημαίνει πολλά και ξέρετε πως κάνω τα πάντα για το παιδί σας. Δεν θα ήθελα να δημιουργηθεί παράπονο.

K: Κανένα. Είναι μόνο αυτές οι έιταντες αλλαγές στο πρόγραμμα,

X: Μία περίεργη, σχεδόν αδιόρατη αλλαγή στη διάθεση σου τον τελευταίο καιρό.

K: Φοβόμαστε πώς ίσως αυτά τα μικρά επηρεάζουν το γάλα, και το γάλα το παιδί.

X: Δεν θα αφήναμε ποτέ κάτι να επηρεάσει κάτι το παιδί.

K: Αλλά είμαστε άνθρωποι και το ίδιο και εσύ και καμιά φορά όταν υπάρχει ανάγκη,

X: Όταν βιώνουμε κάτι που μας επηρεάζει αρνητικά και δεν το βλέπουμε,

K: Τότε κάποιος πρέπει να είναι εκεί για να μας βοηθήσει.

T: Σε τι να βοηθήσει; Τι είναι αυτό που πιστεύετε ότι μου συμβαίνει;

K: Δεν είσαι μόνο. Όσο τρέχει το συμβόλαιο, εμείς θα φροντίζουμε εσένα που φροντίζεις το παιδί μας.

X: Θέλουμε το καλύτερο και για τα δυό σας.

(το κλάμα του μωρού δυναμώνει)

T: Πρέπει να πάω να το ταΐσω, με χρειάζεται.

K: Δεν υπάρχει βιασύνη. Το μωρό θα ταϊστεί σε τριανταδύο λεπτά. Θα είναι για αυτό μια δύσκολη ώρα αλλά ας ελπίσουμε ότι δεν θα έχει άλλες τέτοιες στη ζωή του.

X: Οι πρώτες δυσκολίες. Μικρές στιγμές πόνου, μια γέφυρα ως την ανταμοιβή.

T: Θα πάω να το ταΐσω και ύστερα θα πρέπει να φύγω.

Κ: Δεν υπάρχει λόγος να βιάζεσαι. Δεν μπορείς να δεις πια την Άννα.

(το κλάμα του μωρού σταματάει απότομα, το Τζί σβήνει το τσιγάρο στο πάτωμα και πλησιάζει τον Κάπα. Η Χι παραμένει ξαπλωμένη στο κρεβάτι)

Τ: Τι είπες;

Κ: Σου το είπαμε απ' την αρχή. Για εμάς, το παιδί είναι τα πάντα. Εσύ είσαι τα πάντα.

Χ: Είναι ο τρόπος μας να σου δείξουμε ότι καταλαβαίνουμε τι περνάς.

Κ: Η έμπρακτη απόδειξη ότι για όσο πρέπει, θα είμαστε εδώ για σένα.

Χ: Όταν καταλάβαμε ότι κάτι σε προβληματίζει, φοβηθήκαμε για σένα. Και το γάλα.

Κ: Και ψάξαμε, ήταν εύκολο, έχουμε υψηλές γνωριμίες.

Χ: Ο πρωθυπουργός μας *(χαμογελάει)*. Έδειξε τόση κατανόηση για τον προβληματισμό μας.

Τ: Τι κάνατε; Τι συνέβη στην Άννα;

(Ο Κάπα πλησιάζει και πιάνει το χέρι του Τζί)

Κ: Δεν είναι πια πρόβλημά σου. Δεν είναι πια δηλητήριο στο γάλα σου. Δεν μπορεί να αγγίξει το παιδί μας.

Χ: Τώρα όλα θα είναι καλά.

Κ: Θα έπρεπε να μας έχεις μιλήσει νωρίτερα. Είμαστε όλοι μαζί σε αυτό.

Χ: Το ξέρεις, το γράφει και στο συμβόλαιο.

Τ: Που είναι η Άννα;

(το ζεύγος κοιτάζεται και ο Κάπα αφήνει το χέρι του Τζί και πηγαίνει και ξαπλώνει πάλι στο κρεβάτι, δίπλα στην Χι)

Κ: Δεν χρειάζεται να σε ανησυχεί πια. Έλα πίσω στο κρεβάτι.

Χ: Έχουμε μερικά λεπτά ακόμη.

Τ: Δεν ήταν πρόβλημα η Άννα, δεν έπρεπε να την πειράζετε. Πάρτε πίσω ο,τι κάνατε, τώρα. Φεύγω, πάω να τη βρω.

Κ: Δεν μπορείς να πας πουθενά.

Χ: Δεν υπάρχει κάπου να πας.

Κ: Ο,τι αγαπάς και σε αγαπάει είναι εδώ.

T: Τη σκοτώσατε;

(το κλάμα ξεκινάει ξανά και η Χι σηκώνεται από το κρεβάτι και φεύγει από το δωμάτιο)

K: Νομίζω πώς καλό είναι να ριξουμε τις εντάσεις. Το γάλα έχει την πρωτεύουσα σημασία αλλά το ίδιο και η ατμόσφαιρα, η διάθεση.

T: Τι συνέβη στην Άννα;

K: Δεν ήταν όσο ηθική χρειαζόταν για να σεβαστεί ότι δεν έπρεπε να σε ξαναδει.

X: Ότι δεν έπρεπε ούτε καν να το σιεφτεί.

K: Πράγματι, κυρίως αυτό. Ίσως τους έπεισε όλους –

X: Η τουλάχιστον παραλίγο, πριν εμείς εμφανιστούμε με στοιχεία.

K: Με σοβαρά δεδομένα, ότι αυτή η φυλάκιση δεν έπρεπε να λήξει.

T: Η Άννα θα αποφυλακίζόταν;

K: Έγινε μια εξέταση και προσέκυψαν ορισμένα φαινομενικά θετικά αποτελέσματα.

X: Καθαρό μυαλό –

K: Ακίνδυνες σιέψεις –

X: Υπήρξε η πρόταση να βγει για λίγο, δοκιμαστικά.

K: Φυσικά, υπο παρακολούθηση.

X: Ζήτησε να σε ενημερώσουν, να πας να την παραλάβεις.

T: Δεν το έμαθα, δεν το ήξερα.

K: Μα πρόκειται περί θράσους και ανηθικότητας, άνευ προηγουμένου.

X: Ευτυχώς οι φίλοι μας –

K: Οι υψηλές μας γνωριμίες, μας ενημέρωσαν εγκαίρως.

X: Και τώρα, δεν υπάρχει πια κίνδυνος για κανέναν.

K: Μετέφεραν την Άννα κάπου όπου θα τη βοηθήσουν να καθαρίσει πραγματικά το μυαλό της.

X: Ίσως κάποτε να επανέλθει με έναν τρόπο που να βρεθεί χώρος στον κόσμο και γι' αυτήν.

K: Αρκεί να θέλει. Πρόκειται για επιστημονική τεχνική με βέλτιστα αποτελέσματα, αρκεί να είσαι πρόθυμος

Χ: Γιατί αν όχι, αν αντισταθείς, δεν μένουν πολλές επιλογές. Είναι τέτοια η θεραπεία που σε ακραίες περιπτώσεις αντίστασης έχει αποδειχτεί σκληρή.

Κ: Έως και μοιραία.

Τ: Θα σας καταγγείλω, θα σας βάλουν μέσα. Θα το πληρώσετε.

Κ: Η φίλη σου η Άννα έλεγε πώς δεν της άξιζε ένα άτομο όπως εσύ. Φαινόταν να το εννοεί για καλό αλλά δεν είμαι τόσο σίγουρος πια.

Τ: Μην ξαναμιλήσεις γι αυτήν.

Κ: Κάνω αυτό που η ίδια δεν μπορεί πια να κάνει για τον εαυτό της.

Χ: Ήταν θέμα χρόνου να ξαναρχίσει τις επικίνδυνες σκέψεις. Σύντομα, θα μας ευχαριστείς.

Κ: Και τώρα, πρέπει να σταματήσεις να σκέφτεσαι, δεν θα προλάβεις να ηρεμήσεις πριν θηλάσεις.

Τ: Δεν θα ξαναθηλάσω.

Το Τζι σηκώνεται και πάει τρέχοντας στον μέσα χώρο που βρίσκεται η Χι με το παιδί και ο Κάπα ακολουθεί. Ακούγονται φασαρίες, χτυπήματα, ουρλιαχτά και έπειτα, ένα συνεχόμενο κλάμα. Στη σκηνή παραμένει το Τζι που κλαίει χαμηλόφωνα και κρατάει αγκαλιά το μωρό.

Σκηνή 8 - Μονόλογος Τζι

Το κλάμα του Τζι και του μωρού έχουν σταματήσει. Το Τζι κάθεται και λικνίζεται στην πολυθρόνα θηλασμού του έχοντας τυλίξει το μωρό στο σεντονάκι που είχε αφήσει στο κελί της Άννας.

(Απευθύνεται στο κοινό) Θυμάμαι τα πρώτα χρόνια να αμφιβάλλω για το μόνο πράγμα για το οποίο ήμουν σίγουρο. Θυμάμαι τη μοναξιά, τη σύγχυση. Ήταν εκεί, ήδη απ' όταν ήμουν μωρό.

Με τον καιρό κατάλαβα πως η φύση μου που μου χάρισε τόσα προνόμια, μου έδωσε ένα κακό –έμαθα να ζω ανάμεσα σε ανθρώπους που πάντα με χρειάζονται. Ένας ενήλικας ανάμεσα σε μωρά. Και μαθημένο έτσι, όταν τελικά συνάντησα έναν ενήλικα που δεν με είχε ανάγκη, έναν ενήλικα που θέλησε να με μάθει να αγαπάω, τον άφησα. Έγινε φίλη μου και έπειτα την έδιωξα μακριά, άφησα να την πάρουν από τον κόσμο που ήξερε, σαν να μην ήταν κομμάτι του, σαν κομμάτι παζλ που βρέθηκε στο λάθος κουτί. Την άφησα μόνη. Ένα μωρό ανάμεσα σε ενήλικες.

Εκδικήθηκα όσους σε πήραν μακριά Άννα, και τώρα μένω μόνο εγώ. Και δεν ξέρω τι είναι αυτό που πρέπει να κάνω μαζί μου.

(Απευθύνεται στο μωρό ή/και το σεντονάκι)

Άραγε τι κουβαλάς; Είναι τα δάκρυα, είναι οι σκέψεις, είναι ένα παράπονο; Μαζί σου θα τυλίγω κάθε μικρό κομμάτι της ζωής μου μέχρι να χαλάσεις, μέχρι να γεράσεις, μέχρι να με βαρεθείς. Θα τυλίγω τα ψώνια μου και θα σε σκεπάζω τα βράδια. Θα είσαι μια αγκαλιά όταν κάνει κρύο και μπερτα μαγική άμα θελήσω υπερδυνάμεις. Και ενώ ήσουν άγνο, τώρα πια έχεις πνίξει λίγο απ' το κακό του κόσμου και γι' αυτό θα είσαι άνθρωπος. Ένα μωρό ανάμεσα σε ενήλικες. Και ένας ενήλικας με γύρω του μωρά.

Το Τζι σηκώνεται, απλώνει το σεντονάκι στο πάτωμα και βάζει επάνω του το μωρό. Έπειτα κάθεται κουλουριασμένο. Από το βάθος ακούγεται ένα κλάμα που φαίνεται να ανήκει σε ενήλικη γυναίκα, η ένταση του οποίου διαρκώς αυξάνεται μέχρι που η σκηνή μαυρίζει.